

Sygn. akt II K 1158/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2023 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Zbigniew Krzyżanowski

Protokolant: st. sekr. Sąd. Marta Czech

w obecności Prokuratora: Jakuba Łamek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 24.04.2023r i 4.12.2023r sprawy karnej:

M. S.

syna Z. i G. z domu W., urodzonego (...) w G., PESEL (...), obywatelstwa polskiego, karanego

oskarżonego o to, że:

w dniu 29 lipca 2022 roku około godziny 20.00 w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, dokonał rozboju na osobie K. O. (1), polegającego na użyciu przemocy wobec wymienionego polegającej na przewrócenie na podłoże oraz duszeniu pokrzywdzonego kolanem w rejonie szyi, doprowadził go do stanu bezbronności, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 1000 zł, na szkodę K. O. (1), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od 11 czerwca 2017 roku do 8 grudnia 2018 roku kart łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej na mocy wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 18 sierpnia 2017 roku, sygn.. II K 199/17 za czyny z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

tj. o czyn z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

ORZEKŁ:

- oskarżonego **M. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, tj. występku z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i za czyn ten po uwzględnieniu treści art. 4 § 1 kk a na podstawie powyższych przepisów skazuje go na karę 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;
- Na mocy art. 46 § 1 kk orzeka względem oskarżonego M. S. obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego K. O. (1) kwoty 1000 zł (tysiąc złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 lipca 2022r.;
- Zasądza od Skarbu Państwa – kasy tut. Sądu na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. T. W. kwotę 840 zł (osiemset czterdzieści złotych) plus 23 % VAT tytułem nieuiszczonych kosztów obrony z urzędu;
- Zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych i opłat w sprawie.

UZASADNIENIE

M. S. jest kawalerem, wykształcenie ma podstawowe i został przyuczony do zawodu mechanika-ślusarza, obecnie pracującym w budowlance z zarobkiem ok. 4 000 zł, na utrzymaniu ma (...)dzieci, nie posiada żadnego majątku. Był uprzednio wielokrotnie karany.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k.49, 96, karta karna k.22, odpisy wyroków k.30-45).

W dniu 29 lipca 2022 roku zamieszkujący przy ulicy (...) w godzinach wieczornych postanowił udać się do sklepu po zakupy. Po drodze spotkał swoją znajomą i sąsiadkę W. R. (1). S. była przez niego upoważniona do odbioru świadczeń z ZUS i wręczyła mu kwotę około 1100 - 1200 złotych. Po odebraniu pieniędzy (...) skierował się do pobliskiego sklepu przy ul. (...).

(dowód : zeznania św. K. O. k. 110v, W. R. k.97,14v)

Ponieważ ma on kłopoty z kręgosłupem, przed sklepem usiadł na schodach. Zauważył, że na pobliskim murku siedziało dwóch mężczyzn, których nie znał. Po chwili jeden z nich podszedł do niego sugerując, że się znają z budowy. K. O. (1) powiedział wówczas, że obaj ci mężczyźni mają sobie kupić po jednym piwie od niego i jednocześnie dokonać dla niego zakupów w sklepie i wręczył mu banknot. Mężczyzna ten faktycznie dokonał zakupów, powrócił i wręczył je wraz z resztą (...). Ten wstał ze schodków i skierował się do swojego mieszkania.

(dowód : zeznania św. K. O. k. 110v)

Wracając do siebie jeszcze na chwilę zatrzymał się przy swojej sąsiadce R. i zamienił z nią kilka słów. Ta zauważyła, że na jej sąsiadem szło dwóch mężczyzn, którzy również przystanęli. W. R. (1) jednego z tych mężczyzn kojarzyła jako osobę zamieszkującą przy ulicy (...), choć nie znała z nazwiska. K. O. (1) również zauważył stojącego w pobliżu jednego z tych mężczyzn ale był przekonany, że zamieszkuje on w kamienicy w pobliżu i kieruje się do swojego mieszkania. Po chwili pożegnał się z sąsiadką i skierował się do swojej klatki schodowej.

(dowód: zeznania św. W. R. k. 97 i 15, K. O. k. 110v)

(...) podszedł do swoich drzwi od mieszkania i je otworzył. W tym momencie poczuł pchnięcie w kierunku swojego lokalu i został przewrócony na podłogę. Jeden z mężczyzn przycisnął go kolanem oświadczając, że jak krzyknie to zostanie kolanem uduszony. W tym czasie drugi z mężczyzn kopał go po bokach ciała. Przewrócony (...) w lewej dłoni trzymał zaciśnięte banknoty, które jeden z mężczyzn usiłował mu wyrwać. Po chwili szarpaniny napastnikowi udało się otworzyć dłoń pokrzywdzonego i zabrać zwitek pieniędzy. Obaj napastnicy zbiegli z mieszkania. Po upływie kilku minut (...) postanowił, mo zdarzeniu zawiadomić swojego sąsiada.

(dowód : zeznania nśw. K. O. k. 110v)

Faktycznie zapukał do G. P. i opisał mu cały przebieg zajścia. Powiedział też, że nie zna napastników i podał, że zabrali mu pieniądze.

(dowód: zeznania św. G. P. k. 97)

Następnie, po powrocie do mieszkania postanowił o zdarzeniu powiadomić policję, która zjawiała się na miejscu i poleciła zgłosić się na komendę. Pokrzywdzony udał się także do lekarza, gdyż odczuwał ból. Lekarz stwierdził u niego przepuklinę pachwiny. W trakcie składania zawiadomienia o przestępstwie rozpoznał na tablicy poglądowej jednego z napastników – oskarżonego. Również na „własną rękę” usiłował ustalić sprawców rozmawiając ze swoją sąsiadką.

(dowód: zeznania św. K. O. k. 110v, W. R. k. 97 i 15, dokumentacja medyczna k. 7)

Oskarżony M. S. w swoich wyjaśnieniach nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu ani do winy w tym zakresie. Odmówił przed Sądem składania wyjaśnień a jedynie potwierdził odczytane mu wyjaśnienia złożone w toku śledztwa. Podał w nich, że nie wie co robił krytycznego dnia i że do sklepów w okolicy ulicy (...) nie chodzi. Nie wie dlaczego pokrzywdzony go pomawia i być może jest podobny do innej osoby.

Sąd nie dał wiary tym wyjaśnieniom oceniając wyjaśnienia oskarżonego usiłującego wykazywać swoją nieświadomość, niewiedzę oraz własny brak winy w dokonanym przestępstwie jako przyjętą przez niego linię obrony. Taka jego

postawa była więc prostą realizacją przyjętej linii skierowanej na wykazanie własnej niewinności i chęci uniknięcia odpowiedzialności za popełniony czyn.

W tym też zakresie wyjaśnienia oskarżonego w całej rozciągłości budzą niepodważalne wątpliwości i nie znajdują potwierdzenia w spójnych i wzajemnie uzupełniających się zeznaniach słuchanych świadków jak i wersji podanej przez pokrzywdzonego. Świadkowie byli osobami całkowicie obcymi dla oskarżonego, nie znali go wcześniej (poza znajomością „z widzenia” świadka W. R.), drobiazgowo i ze szczegółami opisali czynności sprawców napadu. Nie ma żadnych okoliczności ani podstaw, by wykazywać, że celowo lub złośliwie mieliby wspólnie obciążać oskarżonego.

Zdaniem Sądu dowody zgromadzone w sprawie nakazywały przypisanie oskarżonemu M. S. odpowiedzialności za czyn kwalifikowany z art. 280 § 1 k.k.

Przestępstwo przewidziane w art. 280 § 1 k.k. jest zagrożone karą pozbawienia wolności od 2 lat do lat 12 .

Zdaniem Sądu kara bezwzględna pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu jest adekwatna do stopnia jego zawinienia, społecznej szkodliwości czynu oraz bierze pod uwagę cele wychowawcze i zapobiegawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego. Wysokość tej kary nie przekracza przyczynienia się sprawcy do zdarzeń jak i jego udziału w dziejących się dynamicznie okolicznościach. Godzi się wskazać, że oskarżony realizując swoją linię obrony(niezgodną z zebranymi dowodami w sprawie) nie zamierzał zadośćuczynić pokrzywdzonemu, nie wyraził również ani skruchy ani żalu za popełniony czyn.

Sąd uznał za zasadne wymierzenie sprawcy kary pozbawienia wolności w wysokości 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Kara bezwzględna pozbawienia wolności wraz z obowiązkiem naprawienia szkody pokrzywdzonemu w odpowiednim rozmiarze nie pozostawia zatem żadnych wątpliwości, że dla powstrzymania oskarżonego przed popełnieniem kolejnych, podobnych przestępstw za konieczne należy uznać wymierzenie kary w orzeczonym wymiarze.

W ocenie Sądu kary w zestawieniu z orzeczonymi obowiązkami zdają się wreszcie czynić zadość wskazaniom prewencji ogólnej, a mianowicie uzmysławia ona tak oskarżonemu jak i społeczeństwu, że popełnianie takich przestępstw spotyka się z reakcją organów wymiaru sprawiedliwości.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. z 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zm.) w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. sąd zwolnił oskarżonego w całości od obowiązku uiszczenia opłaty oraz od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, którymi obciążył Skarb Państwa.